’s Avonds, wachtend op de naderende buien…..
Foto: Marjolein Stam

Ook tijdens deze excursie verbaasde ik me over de enorme kennis die er is en kwam ik langzaam maar zeker achter ieders diverse vaardigheden. Het leukst bleef ik de twee jongens vinden die behendig macro’s en micro’s in potjes vingen – zij hadden geen net nodig. Aan hen heb ik dit verhaal opgedragen. Deze kinderen mogen dan wel fantastisch en met een aanstekelijk enthousiasme kunnen vlinderen, het vlinderen zoals ik dat nu meegemaakt heb en wat zij ook lieten zien, is absoluut *geen* kinderspel! Het is verre van dat: het is kennis van de natuur en van de vlinders, de habitat, de rupsen, de poppen, alles. Een leeftijdsloze kennis, waardoor leden van 8 en van 80 evenveel plezier beleven.

Dank jullie wel, jongens, en dank jullie wel, vlinderaars van Vlinderwerkgroep Friesland, dat jullie iemand zo opnemen in de groep en dat iedereen goed kan en mag zijn in wat hij ‘toevallig’ kan. Ik kijk uit naar de najaarsbijeenkomst en vooral naar volgend seizoen, want al heb ik enkel een guppenschepnet, ik spaar al wel potjes voor de komende excursies en heb notitieboekjes voor wat ik zie en ga zien. Misschien ben ik een vlinderaar in wording, maar het is nog maar kinderspel. Het echte werk moet ik nog verder van en met jullie leren.

De Veenhooibeestjes zit het niet mee! Judith Bouma

Zoals elk jaar als de gegevens verwerkt worden, aantallen op rij, de locaties, grafieken enzovoort, krijg ik alweer zin in het volgende seizoen. Zeker nu 2012 redelijk dramatisch was door de weersomstandigheden.
Eigenlijk kan het in ons landje vreemd gaan met het klimaat. Maanden aaneengesloten droogte, maanden te nat, maanden te koud enzovoort. Dit jaar was het de beurt aan de veel te koude, natte zomer. En jawel, wederom een record! In vijfentwintig jaar niet zo’n koude en natte zomer mogen hebben. De

insectenwereld heeft het mogen beleven. Vol goede moed het tiende jaar op rij de monitoringroute voor de Veenhooibeestjes begonnen na de eerste veelbelovende zachte maanden van het jaar. Al snel werd het duidelijk, tijdens de vliegperiode was het weer dramatisch … de aantallen werden uiteindelijk nog lager dan in het jaar 2011. In mijn teljaren, is het op één na laagste waargenomen aantal. We zijn bijna op de piekaantallen van 2003!

Veenhooibeestje
Coenonympha tullia
Foto: Judith Bouma

Hieronder de grafiek die de eerste-, hoogste- en laatste waarneming weergeeft naast twee afwijkende.

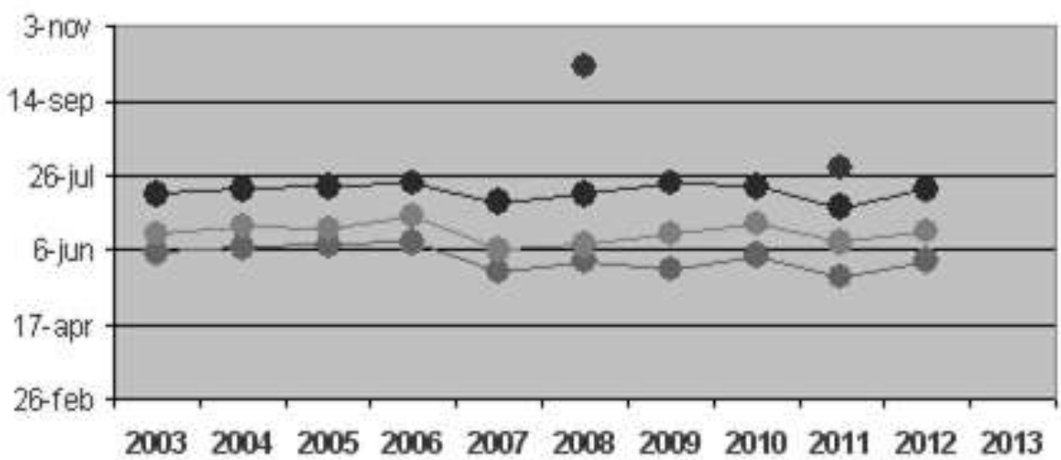

Een leuk vooruitzicht voor volgend jaar is dat het nooit beroerder kan dan de afgelopen twee jaren. Met de hoop dat de enkele Veenhooibeestjes die vlogen zich goed hebben kunnen voortplanten en we een gunstige herfst en winter hebben, een mooie start van het voorjaar, dan moet het gewoon goed gaan komen!
Het lijkt een stukje over het weer geworden, maar om eerlijk te zijn, het kán ook niet anders, want naar nu maar weer blijkt is het de belangrijkste factor voor deze veenvlindertjes!

Ik zal de moed erin houden en ga volgend jaar vol verwachting het Fochtelooërveen weer in om ze te aanschouwen …

De volgende grafiek geeft de hoogste aantallen weer, gezien op één dag.

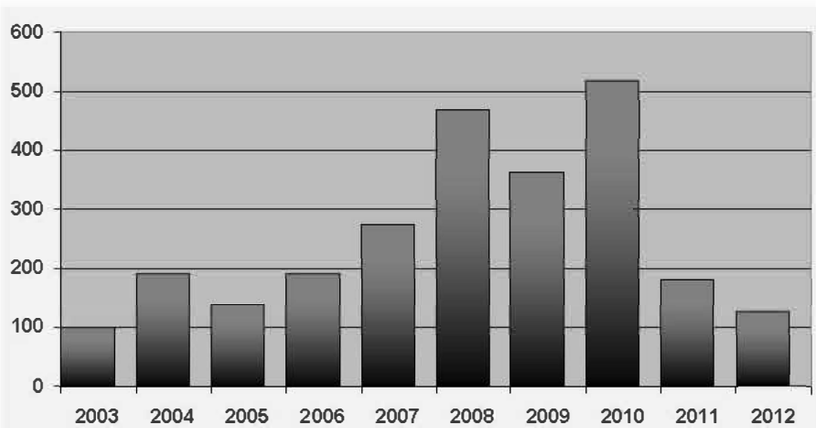

2003 – 100
2004 – 190
2005 – 141
2006 – 191
2007 – 273
2008 – 468
2009 – 364
2010 – 516
2011 – 179
2012 – 126

Vriendelijke groet en tot volgend najaar met misschien wel spectaculaire aantallen!
(www.fochtelooerveen.info)